

POPULARNONAUKOWE STRESZCZENIE PROJEKTU (W JĘZYKU POLSKIM)

Rozwój współczesnych materiałów konstrukcyjnych wymaga ciągłej optymalizacji, zarówno pod względem technicznej przydatności materiałów, jak również ekonomiki procesów produkcji, czy wpływów środowiskowych. Uwzględnienie wszystkich tych czynników z użyciem tradycyjnych metod eksperymentalnych często nie prowadzi do satysfakcjonujących rezultatów lub jest praktycznie nieosiągalne.

W drugiej połowie XX w. inżynieria materiałowa zyskała nowe narzędzie w postaci symulacji komputerowej. Początkowo jej wykorzystanie było ograniczone dostępną mocą obliczeniową wczesnych komputerów. Dopiero gwałtowny rozwój techniki obliczeniowej w wieku XXI umożliwił wykorzystanie metod numerycznych na skalę praktyczną oraz uznanie ich za równoprawne narzędzie naukowego poznania, obok teorii i eksperymentu w laboratorium. Szerokie wykorzystanie technik eksperymentalnych *in silico* przyczyniło się niewątpliwie do skrócenia procesu optymalizacji materiałów i konstrukcji, bardziej efektywnego planowania badań laboratoryjnych oraz rozszerzyło perspektywy badaczy, pozwalając na precyzyjne śledzenie zjawisk niemożliwych do uchwycenia w laboratorium.

Celem projektu jest rozwój wydajnych metod umożliwiających symulację wewnętrznej struktury materiałów w bardzo wysokich rozdzielczościach, pod wpływem obciążeń mechanicznych i termicznych. Dane otrzymane przy pomocy nowoczesnych technik obrazowania (mikroskopii skaningowej, mikro tomografii) zostaną wykorzystane do generowania modeli statystycznych, a następnie wirtualnych mikro- i nanostruktur. Umożliwi to analizę wpływu procesów produkcyjnych na właściwości mechaniczne powstałych materiałów, jako pierwszy krok w kierunku optymalizacji.

Interdyscyplinarny projekt łączy wiedzę z obszaru mechaniki, metod numerycznych, inżynierii materiałowej, technik przetwarzania obrazu i inżynierii oprogramowania. Prezentowane rozwiązania umożliwią prowadzenie obliczeń zarówno na pojedynczych komputerach, jak i w największych centrach obliczeniowych - klastrach. Tego rodzaju kompleksowe podejście dostarczy narzędzi do udoskonalania istniejących materiałów oraz poszukiwania nowych, dla coraz bardziej wymagających zastosowań.